

N°

200.

Ś R O D A.

29. Sierpnia 1817 roku.

C Z Y L I

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie. Wiadomości zagraniczne: Niemcy. Francya. Moda. Kościół s Papieru. Rozmaite Wiadomości.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

*Historia odkrycia skutków rośliny
Wodnego szylniku*

ALISMA PLANTAGO

(z Rossyyskiego).

Pan Swinin w Xiędze swoiey pod tytułem: *Niewątpliwe lekarstwo od ukąszenia psa wściekłego*, o odkryciu własności zbawiennych szylniku wodnego tak mówi: „Przyjaciel mój bywając często w gubernii Tulskiej, nieraz widział, iak prawie cudownym sposobem roślina ta zapobiegła straszliwym skutkom ukąszenia psa wściekłego, a nawet ratowała i takich, którzy już do zupełnego doszli byli szaleństwa, to jest już się lękali wody i rzucali się na ludzi Tym sposobem leczył od wścieklizny uwolniony od służby żołnierz przez lat dwadzieścia pięć, i nikomu się niezwiernął sekretu swojego. Przyjaciel mój jednakże przez prośby i nagrody przyszedł do tego, że wspomniany żołnierz odkrył mu tajemnicę leczenia, a razem opowiedział iakim sposobem nabył

wiadomości o własnościach tej rośliny: „Raz jednego mówił żołnierz, kiedyś poszedł do lasu, to było zaraz po moim uwolnieniu od służby, postrzegłem biegącego naprzeciw mnie: psa z naszej wsi, który od kilku dni już był wściekłym i kąsał ludzi; s przestachu wlałem natychmiast na drzewo, a pies przybliżył się do błota pozostałego po wyschłej kałuży, i zaczął kopać ziemię przednimi łapami s całej siły, wykopawszy takim sposobem nieiakiś korzeń, s chciwością gopozarł. Przypatrywałem się wszystkim poruszeniom jego i widziałem, iż iak tylko ziadł odkopany przez siebie korzeń, natychmiast się uspokoił, piana mu iść zęgby przestała, oczy nabiegłe krwią przyjęły naturalną postać i mniey iak w godzinę przybiegł pod drzewo na którym siedziałem i kręcąc ogonem dawał mi do zrozumienia, iż zna mnie i już niejest wściekły, zlałem więc z drzewa i wrzeczy samey widziałem, że pies zdrow zupełnie. Udałem się za tem nad błoto, w którym to zwierze znalazło tak zbawienne lekarstwo, w odkopaney ziemi postrzegłem ieszcze niedoiedzony korzeń, przy którym łodyga z listkami i kwiatem, dała

mi zupełną łatwość poznania tey rośliny. od tego czasu począłem leczyć od wścieklizny i nigdy lekarstwo moje niechybiło skutkach." Taka jest historia tego zbawionego odkrycia wędług Pana *Swinina*, lecz Pan *Lewszyn* mówi inaczej, to jest: iż się żołnierz dowiedział o tym sekrecie od chłopca iednego, kiedy jeszcze był w służbie w gubernii *Archaniejskiej* i po tem za powrotem do gubernii *Tulskiej* leczyć począł. Iak kolwiek bądź, zawsze ta wiadomość doszła nas przez usta żołnierza, tego tylko powinniśmy żałować, że ani Pan *Swinin* ani Pan *Lewszyn* nie ogłosili nazwiska żołnierza, które iednakże zasługuie, aby o nim potomność wiedziała.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z Warszawy.

Dnia 17 b. m. o godzinie 6tej po południu JP. *Reichard* odprawił tu zapowiedzianą podróż napowietrzną puściwszy się balonem z ogrodu *Foxhalowego*, i przy piękney pogodzie unosił się przez kwadrans ponad *Wisłą*; wzbił się potem między obłoki, a o godzinie 7mej i 5ciu minutach, spuścił się szczęśliwie na ziemię poza *Wisłą*, o dwie mile od *Warszawy*, na polach wsi *Matki* w obecności całej Gminy.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Wiednia, 30 Sierpnia. Spodziewają się iż Cesarstwo Ichmość prędey tu powrócą aniżeli byli oczekiwani, przyczyną takowego nadspodzianego powrotu jest stan błogo sławiony w jakim się znajduje Cesarzowa Jejmość.

Nowo-narodzony Xiążę syn iego Cesarzewicowskiej Mici arcy Xięcia *Karola* 4 b. m. ochrzczonym został; Hrabia *Hohenwart*. Xiążę nasz Arcybiskup dopełniał tego świętego obrzędu, na którym znajdowali się arcy Xiążęta Xiążę. *Trautmansdorf* zastępował Cesarza Imści. I. K. M. Xiążę *Albert Saxe Teschen* trzymał do chrztu młodego Xiążęcia, któremu dano imiona *Alberta Dominika-Frederyka Rudolfa*; Xiążę *Albert* iako oyciec chrzestny ofiarował bogaty podarunek nowo-narodzonemu Xiążęciu, i wszystkim osobom składającym dwór arcy Xięcia *Karola*.

FRANCYJA.

s Paryża, 15 Sierpnia. Hrabia *de Golz* pełnomocnik Pruski przy dworze naszym, wiechał stąd przed kilku dniami na spotkanie Monarchy swojego.

Roschodzi się pogłoska iż osoba znakomita podróżująca pod imieniem Hrabiego *de Ruppin*, przybędzie na dzień 16 b. m. do stolicy tutejszey. Ta wysoka osoba, przez cały czas swojego pobytu w Paryżu, zawsze będzie in cognito.

Pomieszczony jest w dzienniku *de Debats* następujący artykuł.

„Jest rzecz pewna, iż dama sławna w towarzystwie, wstąpiła niedawno do *Karmelitek* w zamiarze poświęcenia dni ostatnich życia pokucie i religijnym cwiczeniom. Coż to jest za dama? bardzo wielu rozumiało iż to była Hrabini *de Genlis*, bo wrzeczy samey ta ostatnia niedawno jeszcze mieszkała w klasztorze niegdyś *karmelitek* na ulicy *Vaugirad* położonym; lecz po tem miasto wstąpienia zupełnie do towarzystwa klasztornego, wyniosła się s tego domu. Domysł więc ten jest fałszywy. Myślny mianowali Hrabinę *de R* i dzisiaj trzymamy się tego, cośmy powiedzieli pierwiey.“

— Xiążę *de Talleyrand* przybył dnia 31 Lipca do *Pau* razem s Panią *Edmond de Perigord* i Xiężną *Poniatowską*, Kiedy wieździali do parku przy zamku *Henryka IV*, pocztylion wywrócił ich do rowu na trzynastcie stop głębokiego, Xiążę stłukł sobie mocno ramie, damy zaś były uderzone w głowę. Przypadek ten zatrzymał ich do utra w mieszkaniu będącem blisko wspomnianego parku, ledwie dopiero na zaiutrz wieczorem udali się do zamku *Coarraze* sławnego pamiątkami młodości *Henryka IV*.

Hrabia *Reinhardt* minister pełnomocny na seymie niemieckim i miasta wolnego *Frankfortu*, przybył do *Paryża*.

— Pani *Toussaint-Louverture* wdowa po sławnym Ienerale czarnym, który z rozkazu *Bonapartego* zakończył życie w więzieniu, umarła w *Agen* mając wieku lat 50.—

— Lord *Holland*. ieden z nayznakomitszych naczelników opozycyonistów, i Pan *Adair*, który był posłem Angielskim w *Sztambule* jeszcze za czasów ministeryi *Foxa*, przybyli do *Paryża*.

— Jest rzecz bardzo rzadka widzieć dzieci *Sabaudczyków* w sądach kryminalnych; a kiedy czasem nawet iakies wykroczenie hań-

biące jest powodem bytności ich w tem sądownictwie, daia się zaraz poznać przez swój charakter niepospolity prosty i szczer. Młody chłopiec Kapelusnik Sabaudczyk rodem, skazany został dnia wczorayszego na pięcioletnie zamknięcie, za to, iż kradł kapelusze u gospodarza swojego. Niemożna sobie wyobrazić tych szczegółów, z iakiemi on opowiadał o swej kradzieży; zawsze uprzedzał zapytania sędziego. Prezydent zapytał się u niego: ukradłes 27 kapeluszków czy tak jest? Nie panie, ukradłem 30. — Iakąż przyczyna była tej kradzieży? to dla tego, abym sprzedawszy one, niewydawał tych pieniędzy, które zarabiałem.

M O D A.

Moda, która jest powszechną panią świata, która podług klimatów rozmaite piękności i gusta stanowi, która iednym nosy przypłaszcza, drugim ie wyciąga, iednym uszy podkłada, a drugim skraca, która iednych bieli, a drugich czerni, zgoła, która z człowieka robi wszystko, co iej się podoba, mocny teraz zaczęła mieć wpływ na nauki i sztuki. Pomiędzy liczne dziwy, iakie w tych przedmiotach poczyniła, a przystępuję do nayważniejszego. Nieiaki Chemik, urodzony w wieku doświadczeń i odkryć, z jeniusem twórczym i badającym, wniosk, iż mleko, którem naprzd człowiek po urodzeniu żyje, wielki ma wpływ na iego dalszy charakter, a co więcey, i używanie rozmaitego mleka dodającego piękności; pokazał, iż skład chemiczny tego płynu zawiera w sobie wielkie tajemnice natury. Po gruntowném więc, prostem i algebraicznym wyrachowaniu, po kombinacyi gazów, przekwasów i niedokwasów, po rozprawie ofizycznym i moralnym wyłącznym i rozłącznym, warunkowém i bezwarunkowém istnieniu człowieka, pozakupieniu 57 rozmaitey wielkości retort ogłosił, iż mleko każdego zwierzęcia jest składem cudownych własności, z to ogłoszenie między małżeństwa, kochanków, przyjaciół krewnych i innych rozelał. Podług niego: Dama ociężała i leniwa powinna pić mleko kozie, a przez to nabierze sprężystości i żywości. Taka, co ma wiele skłonności do kłótni, do wyobrażeń, wygórowanych, którey ręce są zbyt sprężyste, i do cudzych policzków magnetyzowane, powinna używać mleka owczego, bo ią uczyni pobłażającą, umiarkowaną, spokojną i lubianą. Tym, co się chcą wynieść na wysokie

stopnie, życzy mleka lisiego. Kocie mleko zachwala chcącym się z bogacić; psie z owczém przyjaciółom; osle takim, co zawsze skarży się na nieszczęście, a nie są nieszczęśliwemi; Lwie woioownikom, którzy ieszcze niebyli w ogniu; kobyłe protegowanym; słoniowe protegującym: świnię skąpcom; mysie uczonym, a wilcze łakomym. Taka, i tey podobna recepta mleka wszelkiego rodzaju, z rozmaitemi modulacyami i mieszaninami, niewiem iakie sprawiła wrażenie w publiczności, gdzie takowe ogłoszenie wyszło; moda iednak, która lubi nowości chętnie ią przyięta, i na skrzydłach sławy rozniosta. — Lecz przystąpmy do ubiorów, które podobno są pierwsze, aniżeli cudowny wynalazek Chemika.

Kolor biały jest panujący, i prawie wszystkie kapelusze, czy to grodenapłowe, czy krepowe, czy inne są tego koloru; a naymodnieysze są z chusteczkami na wierzchu (*en marmotte*)—Forma ich powinna bydź wycięta, a rondo długie i proste. Główni ubierają albo podwójnym rzędem puf, albo kwiatami, z których nayużywańsza jest róża lilla, wielkie goździki, gieranium, bławatki, lewkonia, groch, dzikie goździki i doyrzałe kłosa.

Suknie białe garnirują u dołu czterma lub sześciu rzędami puf, obszywają falbanami, wszywają w nie tule, zgoła, tysiączne wynalazki trudne do opisania. Wróciły się znowu spencerki i peleryny.

Kościół z Papieru.

Kościół z papieru! To coś bardzo bayką pachnie. Wcale nie; jest to istotną prawdą. Kościół ten stoi w Norwegii, w *Hoppo*, o trzy ćwierci mili od *Bergen*, i jest dziełem Radcy Duńskiego *Cristi*.—Powierzchnownie ośmiostronny, wewnątrz okrągły, ma 24 łokci szerokości, i może obić 800 do 1000 ludzi. — Wschody, któremi się na galerie idzie, są wszystkie skryte; dla tego też siedząc w kościele nie można ich widzieć, są bowiem po za słupami Korynckimi, które budowli nie tylko za podpórę, ale i za ozdobę służą. Drzeń tych słupów jest drewniany grubości ręki ludzkiej, cokolwiek gliną oblepiony, a potem masą papierową do tego stopnia powleczoney, że te słupy za ledwie rękami obić można. Mury są z samych nieregularnych kamieni bez wapna pospajane, przyczem na to miano uwagę, ażeby do okien wybrać grubsze, dla dania im należytey okągłości. We-

wnętrz mury te są także tą masą powleczone. Pomiędzy dość licznymi obrazami jest większa część z papieru. Jeden z nich, wystawiający *Maryję* z dzieciatką *Jezusa*, jest dziełem ręki budowniczego, a drugi, na którym kobieta kadzielnicę poruszająca jest wyobrażona, malowała jego żona. Reszta, daleko niezgrabniejsza, jest dziełem wieśniaków. Sufit i dach są także z papieru. Ze zaś kościół stoi w głębi doliny otoczonej górami, z których często wichry wypadają, przeto ten papier nie raz był oderwany; żeby temu nadal zapobiedz, poprząkrywano dach łatami. Na zewnętrznych ścianach widać różne dzieje z biblij, wyciśnięte z papierowej masy. Przed amboną stoją dwa wielkie posagi, a na środku kościoła wisi wielka korona; wszystko z papieru. — Masa papierowa, z której pan *Cristi* ten kościół zbudował, jest tak tęgą, że zarówno z kamieniem ogień i wodę wytrzyma. Zrobienie iey jest tajemnicą; lecz podług własnego podania wynalazcy, bierze się do niej stary papier, i moczy się w rozpuszczonym witryolu, zmieszany potem z wapnem rozrobionem z białkiem i serwatką, zbiała się w ciasto, które się mięsić dać, i tak iak ciasto chlebowe wszelkie kształty przyjmuie. Tém to ciastem powlekają się mury, z niego lepią się posagi, kształcą się naczynia i rzeźby, które na wolném powietrzu, iak wapno, wkrótce kamieniają. — Oprócz tego kościoła wystawił Pan *Cristi* dla siebie pomieszkanie z papieru. Powleczenie murów, pował i słupy, są całkiem z tej masy. W każdym pokoju stoi wielki i kształtny piec papierowy. Dwa piece mają postać kolumn Korynckich, z których jedna jest podstawą wielkiego starożytnego wazonu, a drugi podstawą piramidy. Spód, na którym te piece stoją, jest z kamienia. Są one przez ostrożność cienką blachą wewnątrz wyłożone, ażeby papier, z którego są zrobione, i który prócz tego ogień wytrzyma, na żaden sposób nie był uszkodzony. Całe to pomieszkanie wydaje się bardzo dobrze.

Podług listów z wyspy *S. Heleny*, Bonaparte widział u Pana *Balcombe* Angielską książkę pod tytułem *Zabawy w samotności* i prosił, aby mu ją dał do przeczytania. Pan *Balcombe*, który wiedział, iż książeczka ta zawiera wiele miejsc, które Bonapartego dotkną, rzekł, iż nie uznaje iey godną uwagi iego, inaczej chętnieby mu iey pozwolił. Pomimo tego, Bonaparte wziął pomienioną książkę do *Longwood*, oświadczywszy, że o płodach literackich sam lubi dawać zdanie. — Gdy się potem z Panem *Balcombe* widział, rzekł: *Przeczytałem tę książeczkę. — Chciałbym Autora iey mieć w moiej mocy, abym się tak na nim zemścił. Żeby tego nigdy nie zapomniał.* „ — *A iakżebyś się Panie zemścił* zapytała się Panna *Balcombe* tej rozmowie obecna. — *Jak? oto przekonabym go, a to w sposób nayjaśniejszy, iż niesprawiedliwie i byłoby srogo mnie, osądzić, to jest za ten sąd o mnie, dla wielu pięknych prawd, które iego dzieło obeymuie, chętnieby mu przebaczyć.*“

Zmarły niedawno w Anglii *P. Skott* z *Exeter* iędsił ustawicznie za interesami handlowemi aż do 80go roku wieku swojego. Zebrał ogromny majątek i był nadzwyczajnie punktualnym Właścicielem austeryi w *Devonshire* i *Cornwallis*, do których zwykł był zaieżdżać, wiedzieli od wielu lat dzień i godzinę iego powrotu. Przed nieiakiem czasem, zaiechał do małej austeryi w *Port Jasaac*, w *Cornwallis* pewny podróżny na obiad. Nie podobała mu się wywieszona karta potraw; spotrzegł piekącą się kaczkę, i kazał ją sobie dać. Odpowiedział gospodarz: iż jest przeznaczoną dla Pana *Scott* z *Exeter*. — *Znam dobrze tego P. Scott* (rzekł podróżny) *ale go tu niemasz; daj mi więc, tę kaczkę.* — *Prawda* (odpowiedział gospodarz) *iż tu niemasz P. Scott, ale iak był tu przed 6 miesiącami, zamówił sobie tę kaczkę na dzisiey godzinie zgiey.* Zzażdu mieniem podróżnego przyjeżdża właśnie *P. Scott*, ieszcze na 5 minut przed zgą.

Pani *Catalani* pozyskała od rządu Francuzkiego przywilej na ntrzymywanie teatru Włoskiego w *Paryżu*.

W PETERZBURGU

w Drukarni wojennej Głównego sztabu IEGO CESARSKIEY MSCI.